

František Pintér (* 1909 – † 1989) pedagóg, zbormajster, organizátor kultúrneho života

František Pintér, riaditeľ Základnej školy maďarskej v Sládkovičove, dirigent speváckeho zboru **Vox Humana** sa narodil 24. júna 1909 v Presefanoch. Študoval v Šahách a keď sa v roku 1927 otvorili brány prvej a jedinej maďarskej pedagogickej školy, podal si žiadosť, aby sa splnil jeho sen – byť učiteľom.

František Pintér začal svoju pedagogickú činnosť v obci Lubá pri Štúrove. S veľkým elánom sa pustil do práce a popri riaditeľskej funkcii založil školský spevácky zbor, ako i zbor pre dospelých, naštudoval divadelné diela, organizoval rôzne osvetové prednášky, popri tom učil ako kantor. V roku 1940 bol preložený do susedného Kamenného Mosta, kde sa tiež pustil do organizácie kultúrneho života a vykonával kantorskú činnosť až do nástupu na vojenskú službu.

Po vojne zanikli maďarské školy a tak nemal pedagogické zamestnanie a na miestnom štátnom majetku pracoval ako účtovník.

V roku 1949 od ministerstva školstva nečakane dostal ponuku na obnovu maďarského školstva v Šahách. Práca bola úspešná, stal sa riaditeľom školy až do roku 1956, kedy požiadal o preloženie do Sládkovičova, aby nasledoval svoju dcéru, ktorá sa vydávala práve do tejto obce. V Šahách sa popri školskej práci venoval i kultúre, bol zakladateľom Csemadoku, viedol spevácke zbory, pracoval pri divadelnom súbore a svojimi radami podporoval aktívnych ľudí na poli kultúry v okolitých obciach.

Už v prvom roku svojho pôsobenia v Sládkovičove založil školský spevácky zbor, ktorý za 30 rokov svojej existencie absolvoval nespočetné množstvo vystúpení na miestnej, okresnej, krajskej, ale i celoštátnej úrovni, ako i na pódiiach v Maďarsku. Popri veľkom zbore vždy existoval aj malý zbor, ktorý vystupoval na domácich, podnikových podujatiach, na rôznych schôdzkach, pri sobášoch, pri vítaní detí do života a pod.

Popri speváckom zbore sa venoval i príprave talentovaných spevákov (Edita Pethóová Frantová, Mária Scsibrányiová Halásová...). Bol nápomocný pri nácviaku viacerých divadelných predstavení, spevákov v jednotlivých produkciách doprevádzal na klavíri. Známy bol i tanečný súbor školy, ktorému tiež zabezpečoval hudobný doprovod.

Keď v roku 1956 prišiel do Sládkovičova, svoju vlastnú budovu mali len nižšie ročníky školy, aj to na dvoch miestach (nemecká škola a dnešná materská škola oproti kostolu). Ostatných zhruba 260 žiakov sa učilo na rôznych miestach v obci (budova starej pošty, kultúrny dom, Wollnerov dom). Tento stav vyžadoval od pedagógov a riaditeľa nesmierne nasadenie. V takejto situácii prebral v roku 1957 vedenie

školy, keď bývalý riaditeľ Imrich Harmath odchádzal do Trstíc.

V roku 1959 sa dokončila výstavba novej budovy školy, kde maďarské triedy dostali svoje priestory na druhom poschodí budovy a nižšie ročníky dostali svoju budovu v roku 1960 na Abrahámskej ulici.

Pri príležitosti 20. výročia založenia speváckeho zboru školy sa uskutočnil slávnostný program, v ktorom vystúpil Ústredný spevácky zbor maďarských učiteľov v ČSSR, ktorého bol pán Pintér zakladajúcim členom a spolu so svojou dcérou 15 rokov i aktívnym členom.

Dňa 10. októbra 1969 vznikol pri MO Csemadoku už spomínaný spevácky zbor **Vox Humana**. Pravidelným cvičením zbor dosiahol vysokú úroveň. Nasledovali významné vystúpenia doma i v zahraničí. Na Kodályových dňoch spevokol trikrát získal zlaté pásmo.

František Pintér popri domácom zbore viedol i ďalšie dva, zbor Harmonia v Čiernom Brode a ženský spevácky zbor v Kráľovej nad Váhom.

Po príchode do Sládkovičova sa stal členom miestnej organizácie Csemadoku a dlhé roky pracoval vo výbore tejto kultúrnej organizácie. Aktívne pracoval v kultúrnom živote obce. Bol členom odbornej komisie Kodályových dní, kde pomáhal svojimi radami i notami rôznym zborom, ale i sólistom.

Bol členom hudobnej odbornej komisie Bratislavského osvetového ústavu, kde dlhé roky organizoval školenia i odborné prednášky pre dirigentov. Ako odborný pedagóg pripravoval metodické pomôcky i odborné knihy pre základné školy.

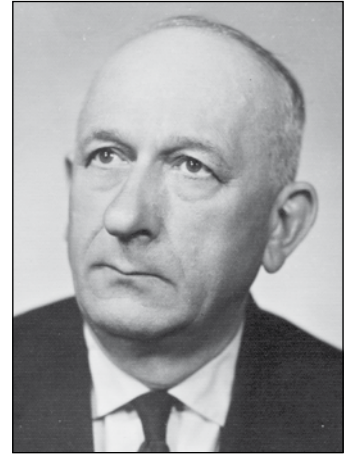
Za pedagogickú a kultúrnu činnosť mu boli udelené rôzne ocenenia na miestnej, okresnej ale i celoštátnej úrovni – Vzorný učiteľ, Zaslúžilý učiteľ ako i Zaslúžilý pracovník kultúry.

K dosiahnutiu úspechov však potreboval i pevné rodinné zázemie, ktoré mu zabezpečila jeho manželka, ktorá pochádzala tiež z rodiny pedagóga, takže vedela, aký je život zanietého učiteľa.

Obraz pána Pintéra by nebol úplný, keby sme nespomenuli jeho, popri hudbe druhú veľkú záľubu – rybárčenie. Popri nespočetných aktivitách si vždy našiel čas, niekedy iba neskoro večer, aby na svojom starom mope, aj keď iba na pár hodín odišiel ku gróbskému alebo pustoúľanskému jazeru, aby si v tichu prírody oddýchol a nabral nové sily do nasledujúcich rušných dní.

František Pintér zomrel nečakane, tri dni po 80. narodeninách, dňa 27. júna 1989.

Svojmu okoliu nedaroval hmotné dary, ale dary kultúry, ktoré, keď sa dostanú do tých správnych rúk, budú žiariť večne.

Dóra Kenyeresová a redakcia ŽS